

[Ole Bjørn Kraft.]

disse Opgaver. Ja, man vil af selve Situationen, den foreliggende udenrigspolitiske Nødvendighed, være tvunget dertil, men man har ikke villet yde de Ofre, som er nødvendige for Tilvejebringelse af de Midler, som Opgavens Løsning kræver. Jeg tror, at hvis Regeringen virkelig havde forestillet sig den Situation, i hvilken den vil befinde sig, i det Øjeblik den Ordning, som den nu skaber, skal prøves, da turde den ikke være blevet staaende ved det Forslag, den nu vil have ophøjet til Lov. Hvis Regeringen virkelig til Bunds havde forstaaet, hvor farligt, hvor vanskeligt den og med den Nationen vilde være stillet i et saadant Øjeblik, kunde den ikke have gjort andet end at foreslaa en Udvidelse af Ordningen. At Situationen er saaledes, som jeg her har skildret den, fremgaar ogsaa med al ønskelig Tydelighed af den Maade, hvorpaa Regeringspartierne og Regeringen og den højtærede Forsvarsminister Hr. Alsing Andersen blankt, uden at vise den ringeste Hensyntagen til Oppositionen, uden at give Udtryk for det svageste Forbehold, uden at tilkendegive nogen Forstaaelse af de Synspunkter, som Oppositionen anfører, afviser en Forhandling. Thi den eneste Motivering, som Regeringen faktisk under disse maanedlange Forhandlinger har givet for i det store og hele at blive staaende ved sit eget Forslag, er jo den enkle, at Oppositionens Ændringsforslag fjernede sig for langt fra Regeringsforslagets økonomiske Grundlag.

Dette Standpunkt er i Virkeligheden lige saa uforstaaeligt, som det er uforsvarligt. Uforstaaeligt, fordi Regeringen selv igennem sine Udtalelser, gennem de Programmerklæringer, Socialdemokratiet har vedtaget — vi hørte jo i Gaar, at det var disse samme Erklæringer, som ogsaa havde medført en anden Politik fra Det radikale Partis Side —, gennem sin Presse, saa sent som i Onsdags ved en ledende Artikel i „Social-Demokraten“, har erkendt Situationens Alvor, har erkendt, at Muligheden for en europæisk Krig er til Stede, har erkendt, at den Situation, som derved kunde opstaa for vort Land, maatte medføre andre Foranstaltninger end dem, de to Regeringspartier hidtil har været villige til at gennemføre. Landets ansvarlige Ledere kan ikke uden at svingte deres Pligt lukke Øjnene for de Konsekvenser, som en saadan Situation kræver, og saa meget mindre som disse Ledere selv erkender Situationens sande Karakter. Det afvisende Standpunkt er saa meget mere uforstaa-

ligt og uforsvarligt, som det jo maatte staa Regeringen klart og jo ogsaa tydeligt blev tilkendegivet fra de to Oppositionspartiets Side, at netop denne alvorlige Situation hos Oppositionen, maatte fremkalde et stærkt Ønske om at tilvejebringe en Ordning, der standsede Striden og samlede Nationens Kræfter omkring Forsvaret i Forstaaelsen af, at enhver Forsvarsordnings Værdi i høj Grad vil være bestemt af, at den mødes med en virkelig Tillid af Folket som Helhed, at den føles som et sandt og ærligt Udtryk for hele Folkets Vilje til Hævdelsen af sin Selvbestemmelsesret og sin Frihed.

Det kan derfor med Sandhed siges, at der forelaa en enestaaende Mulighed for en fælles Løsning, og at Ansvaret for, at denne Mulighed indtil nu er blevet forspildt, er Regeringens. Dette Ansvar kan man ikke frigøre sig fra, ikke afvise med en Henviisning til de Vanskeligheder af indrepolitisk Natur, som kan udspringe af, at man nu indtager et andet Standpunkt, end man gjorde tidligere; det kan ikke afvises, ikke forsvares med en Henviisning til en eventuel Uenighed inden for Regeringspartierne. Thi det har alt længe været erkendt i dette Land, at naar man bærer gyldne Kæder, naar man har paataget sig Ansvaret for Landets Ledelse, saa maa saadanne Hensyn altid træde i Baggrunden over for de store Spørgsmaal, Nationen bliver stillet over for. Det, Situationen forsvarspolitisk har Brug for, var ikke en smaalig Overvejelse af alle disse Ting, men en virkelig modig Statsmandshandling, der skød Fortiden til Side og gik ind for en Løsning af Sagen paa et fælles Grundlag. Jeg for min Del nærer ikke nogen Tvivl om, at havde Regeringen og dens Partier været besjælet af denne Vilje, saa var et Resultat blevet opnaaet. Sagen kunde være blevet løst. Vi beklager, at det ikke er sket. Men Arbejdet for en bedre Løsning vil begynde den samme Dag, dette Lovforslag er blevet vedtaget. Vi vil fra vor Side ikke standse dette Arbejde, før en tilfredsstillende Ordning, som skaber den tillidsfulde Tryghed i danske Sind, at vi har gjort, hvad vi burde og magtede, er blevet tilvejebragt.

Under de Forhandlinger, som har fundet Sted, har Det konservative Folkeparti gentagne Gange og paa ganske utvetydig Maade tilkendegivet sin Vilje til en Forhandling, sin Forstaaelse af Regeringens særlige Vanskeligheder, af den særlige Situation, i hvilken den befinder sig. Gang paa Gang har vi tilkendegivet vor Beredvillighed til at imødekomme ogsaa andres